

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMİ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

2022/2023, II. félév

34. SZÁM

Gyermeknapı játszóház

Nemzeti Összetartozás Napja a Bartók Béla Elméleti Líceumban

Június 6-a különleges nap volt az iskola elemi tagozata számára, hiszen tizenötödik alkalommal szerveztük meg a Gyermekek a DKMT Eurorégióban nevet viselő rendezvényt, melyre meghívtuk testvériskoláink képviselőit is. Idén a vésztői Kis Bálint Református Általános Iskola, az aradi Csiky Gergely Főgimnázium, a lugosi Eftimie Murgu Általános Iskola és az újszentesi Általános Iskola, valamint a temesvári Gerhardinum Római-Katolikus Teológiai Líceum diákjai és pedagógusai voltak a vendégeink, kiváló alkalmat nyújtva a testvériskoláinkkal való szorosabb együttműködésre, barátkozásra, magyar népi kultúránk, néphagyományaink megismerésére. A résztvevő kisdíjakok a rendezvény megnyitója után népdalvetélkedő és rajzverseny keretén belül mutathatták be tehetségüket és tudásukat, lehetőségük volt ismerkedni, barátkozni a különböző iskolákból érkező társakkal, beletekinteni a helyi iskola mozgalmas életébe. A vetélkedők után egy kincskereső játékon vettek részt a gyermekek, majd ezt követte a díjkiosztás és városnézés.

A népdalvetélkedőn Almási Valéria, Crepelca-Kovács Beatrice, Dénes Ildikó, Erdei-Nagy Erzsébet és Gergely Ildikó pedagógusok rangsorolták a bátor énekeseket, akik a következő helyezést érték el: I. díjat a temesvári Márton Lilla és Mureşan Emma India érdemelte ki, II. díjat a temesvári Lábadi Glória, Mányi Bianca és az újszentesi Antal Brigitta kapott, III. díjban részesült a temesvári Volosciuc Alma Alexandra, Márton Emma, Balogh Maya Gabriella, az aradi Popa Ayan-Márk, valamint a vésztői Chrisztó Éva Dóra.

Dicséretet ért el: a temesvári Koblicska Tímea, Răducan Olívia, a lugosi Lovas Hunor és a vésztői Csüllög Zoé.

Különdíjat érdemeltek ki: a lugosi Csutak Róbert, a temesvári Horváth Boglárka és Miculescu-Drăgilă Mária.

A rajzversenyen egy felolvasott magyar népmese alapján dolgozták ki munkájukat a tanulók szabadon választott technikát alkalmazva. A következő helyezést állapította meg Nüszl Erzsébet, Farkas Júlia és Milos Edit tanítónők: I. díjat kapott a temesvári Szeghalmi Erika, Szász Tímea, Bálint Anna-Kate és Ari-Török Brittany, II. díjat Szabó Réka, Szilágyi Fanni Vésztőről, Ciolac Csillag, Kurázs Emese, Paşcalău Eliza és Elekes Katalin Maya Temesvárról, valamint III. díjat Faichici Daria, Sajti Brigitta Lugosról, Tankó Dóra Aradról és Kovács Dalma, Ugron Emese, Lukács Erika és Simonfi Ágota Temesvárról.

Dicséretben részesültek: Kovács Lilla Aradról, Dudás-Szabó Dávid Újszentesről, Sajti János Lugosról, valamint Lázár Tibor, Darida Antónia, Csóka Teréz, Riţă Alexandra Temesvárról.

Különdíjat érdemeltek ki: Dudás-Szabó Evelyné Újszentesről, Lovas Eszter-Éva és Ötvösd Avram Lugosról, valamint Cisér Márk, Lőrincz Lóránd, Harkay Ervin Péter Temesvárról. A különdíjakat a Bartók Béla Alapítvány, az Eszterlanc Kulturális Egyesület és a Bokréta Néptánc- és Citeraegyüttes ajánlotta fel.

Jó volt együtt lenni, ismerkedni, barátkozni a különböző iskolákba járó magyar diákokkal, együtt énekelni, alkotni és szép magyar népmeséknek örülni. Bízunk abban, hogy a kialakult kapcsolatokat az összefogás jegyében tovább építjük, ápoljuk hasonló találkozóinkon.

A program támogatója a Bartók Béla Alapítvány.

Pál Krisztina, Tamási Emese és Milos Edit szervezők

Élménybeszámoló

A lebegő élmény

Előző nyáron volt esélyem 2.000 m magasan lebegni egy hőléggalonnal. Az esemény Magyarországon a Balaton mellett történt.

Balatonfüreden egy nagy parkolóban kellett gyülekezzünk, ahonnan egy kisbusszal vittek bennünket a felszállás helyszínére, ugyanis nem csak mi szálltunk fel aznap, hanem 15-en és természetesen a pilóta, aki a ballont kezelte és irányította. Miután megérkeztünk egy nagy rétre, feleresztettek egy felfújt fekete lufit, hogy lássák honnan fúj a szél. Azután lerakták a nádból fonott kosarat és kiterítették a hőléggalont. Hozzáálltak a felfújásához. Két oldalról fújták bele a levegőt. Miután felfújták, hozzacsatolták a kosárhoz. Beszálltunk, a pilóta elindította a gázpalackokat, jól befűtött, s a hőléggalonnal máris emelkedni kezdett. Profi módon irányította a pilóta, mindig magyarázott valami érdekességet, azt is, hogy éppen milyen magasan vagyunk. Azt is elmesélte, hogy milyen

élmény volt más országok versenyein részt venni.

Miután 1.000 m-nél magasabban voltunk, átlebegtünk Pécsely, Vászoly, Óbudavár és Mencshely települések fölött. 2.000 méter magasra is emelkedtünk, ahonnan a szénakazlak kis gomboknak látszódtak. Megtekinthettük a Balatont is teljes nagyságában, kiterjedésében, településeket, erdőket, mezőket, utakat láthattunk madártávlatból. Mikor 500-600 méterre ereszkedtünk, még őzeket is láttunk szaladni a mezőn, baromfit az udvarokban. Emberek integettek nekünk és mi visszaintegettünk, kutyák ugattak ránk, látva a nagy kiterjedésű ballont.

Érdekes, nem mindennapi élmény volt így lebegni ég és föld között a szelet és a napsugarat érezve arcunkon. A barnagi erdőben szálltunk le, egy tisztáson landoltunk. Amikor a ballon szerencsésen földet ért mindenki kiszállt a kosárból, pezsgővel koccintottunk és visszavittek a parkolóba, ahonnan reggel elindultunk.

Felejthetetlen az a nap, sokszor eszembe jut, s ilyenkor előveszem a képeket, videófelvevételeket, hogy újra átéljem azt a kellemes lebegést.

Bajkai-Fábián György, IV. hagyományos osztály

„BARANGOLÁS EURÓPÁBAN”

NAGYVÁRADON

Nagyváradon rendezték meg a 2023-as „Barangolás Európában” című vetélkedő országos szakaszát. Több mint húsz csapat érkezett a megmérettetésre.

Mi is ott voltunk. Hárman voltunk egy csapatban: Balázs Anna Zsuzsanna, Szabados Csenge és jómagam, Kasza Noémi Réka. Csapatunk neve: Sivatagi vadlovak, hiszen mindhárman szeretjük a lovakat. Nagy izgalommal érkeztünk meg a Szent László Római Katolikus Líceum hatalmas épületéhez. Miután regisztráltunk, egy játékkal melegítettünk be. Vacsora után pedig sétálni indultunk Nagyvárad utcáin. Gyönyörű várost ismerhettünk meg. Az épületei csodásak. Besötétedés után minden épület ki volt világítva, ünnepélyes volt minden utca hangulata.

Másnap, reggeli után kezdődött a verseny. Három forduló volt, összesen 12 feladattal. Pár szót írnék a felkészülésről is: Európa Uniós országait kellett ismerni. De hogyan is? Fel kellett ismernünk az országok zászlóit, himnuszait, autójelzéseit, jellegzetes ételeit, népviseleteit, fővárosait, hírességeit, híres épületeit. Nagyon sokat készültünk. Izgultunk is. A feladatok közül megemlíteném a keresztrejtvényt, melyben Petőfi Sándorról kellett tudásunkat megmutatnunk, egy másik, hol királyi uralkodókat kellett országonként csoportosítanunk, valamint jellegzetes ételeket kellett a megfelelő ország tányérjába tennünk.

Ebéd után meglátogattuk a nagyváradói római katolikus székesegyházat, melyet II. János Pál Pápa bazilika rangra emelt. Ebben a templomban van eltemetve Szent László király. A templom előtt Szent László szobra áll, valamint a püspöki palota is, melyben megtekinthető Szent László hermája is.

A hosszú városnézésben megéheztünk és beültünk egy pizzázóba. Nagyon finom volt a pizza!

Vacsora előtt részt vettünk a Liliput társulat koncertjén, majd következett a díjazás. Nagyon izgult az egész terem, végül kiderült, hogy a hetedik helyen végeztünk. Szerintem elég ügyesek voltunk.

Nagyon nagy élmény volt mindhármunknak Nagyvárad és a verseny.

*Sivatagi vadlovak csapata, IV. Lépésről lépésre osztály
Balázs Anna Zsuzsanna, Kasza Noémi Réka és Szabados Csenge*

Gyakorolhatsz te is! Íme néhány feladat:

1. Mi Románia fővárosa?

- A. Pozsony
- B. Budapest
- C. Bukarest

2. Hány ország alkotja az Európa Uniót?

- A. 28
- B. 27
- C. 19

3. Mi az Európa Unió pénzeme?

- A. euró
- B. lej
- C. forint

4. Melyik magyar jellegzetes étel?

- A. Pizza
- B. Gulyás
- C. Gyros

5. Melyik nem magyar kutyafaj?

- A. komondor
- B. pumi
- C. csivava

6. A magyar zászlón kívül, melyiken van piros, fehér és zöld szín?

- A. Franciaország
- B. Olaszország
- C. Szlovákia

7. Melyik az Európai Unió himnusza?

- A. Nemzeti dal
- B. Örömhoda
- C. Csendes éj

Kati, a mentőautó

Reggel volt. Január 19-e. A mentő az iskola hátsó udvarában állt meg. 9:00 órakor uzsonna után lementünk az osztályommal, hogy nézzük meg a mentőautót. Ez volt a Kati mentő.

Azért hívták Katinak, mert volt egy katicabogár festve a mentő jobb oldalán. Katinak vannak lámpái, és mindig kéznél vannak a gyógyszerek.

Egy kedves néni állt előttünk, Andrea. Elmondta, hogy mi minden van még a mentőben. Megmutatta a mentős táskákat, amikben kisebb dobozok voltak gyógyszerekkel, kötszerekkel és sok más érdekes dologgal.

Négyesével mentünk be a mentőautóba. Amikor a mi sorunk következett, kék lámpával utaztunk. Leültünk az ágyra, és Andrea néni megnyomott egy gombot, majd az ágy emelkedni

kezdett. Nagyon tetszett, először felemelkedett, aztán jobbra meg aztán balra ereszkedett. Nagyon érdekes volt, mert sok mindent megtanultam.

Szeretnénk még mentőt látni és simogatni!

*III. Hagyományos Kékcinkék osztály
élménybeszámolója*

Kirándulás Zoldra

Egy szép napsütéses kedd reggelen elindultunk az osztállyal Zoldra. A két sárga iskolabuszal utaztunk. Az úton sokat énekeltünk, meséltünk, viccelődtünk.

Traian Vuia településen meglátogattuk a Traian Vuia Múzeumot. Sok érdekességet tudtunk meg felfedezéseiről, az első repülésekről.

Amikor a táborhelyre érkeztünk, mindenki elfoglalta a saját szobáját és ebédeltünk. Ebéd után játszószünet következett. Előbb a fiúk incselkedtek velünk, de mi sem hagytuk magunkat, visszaadtuk nekik a részüket. Szünet után szervezett tevékenységek következtek: környezetvédelemről, szelektív szemétygyűjtésről, újrahasznosításról tanultunk.

Vacsora után következett a meglepetés: házimozi. A Minions 2 filmet néztük meg. Mindenkinek nagyon tetszett.

Másnap a reggeli után szórakoztató társasjátékokat játszottunk és örültünk, hogy már nem esik az eső. Még tábori himnuszt is költöttünk. Ebéd után csapatokat alkottunk és kincskereső kirándulásra indultunk. Minden csapatnak más-más kincset kellett keresnie. A kincsek pedig növények és állatok voltak, amelyek az erdőben élnek. Csodajó volt!

Ebéd után egy keveset még játszottunk, majd indultunk haza a buszokkal.

A szüleink már nagyon vártak, és mi sajnáltuk, hogy véget ért ez a kirándulás.

Kovács Dalma és Nagy Teodóra, III. Lépésről lépésre osztály

Osztálykirándulás Temesmurányra

2023. május 10-én, szerdán, az osztállyal elmentünk Temesmurányra kirándulni.

Amikor megérkeztünk, a házigazda fogadott, majd elindultunk felfedezni a természetet. Az idő nagyon szép volt, napsütéses. A jó időben nagyon sokat szórakoztunk, játszottunk, és még sokféle állatot is láttunk, például pávát, kutyát, tyúkot, kecskéket, szamarakat. Függőágyak is voltak egy kis tó mellett, ahol nyugalom volt. Úgy éreztem magam, mintha egy gyönyörű erdőben lettem volna. Ezután lovasszekérrel sétáltunk. Imádom a szép, nyugalmas falvakat! Az ilyen helyeken mindig jól érzem magam. Szabadnak éreztem magam.

Az idő nagyon gyorsan eltelt. Felültünk a buszra és már indultunk is vissza az iskolába. Útközben arra gondoltam, milyen gyönyörű volt minden, és milyen jól éreztük magunkat.

Tamás Kincső Anna, IV. Lépésről lépésre osztály

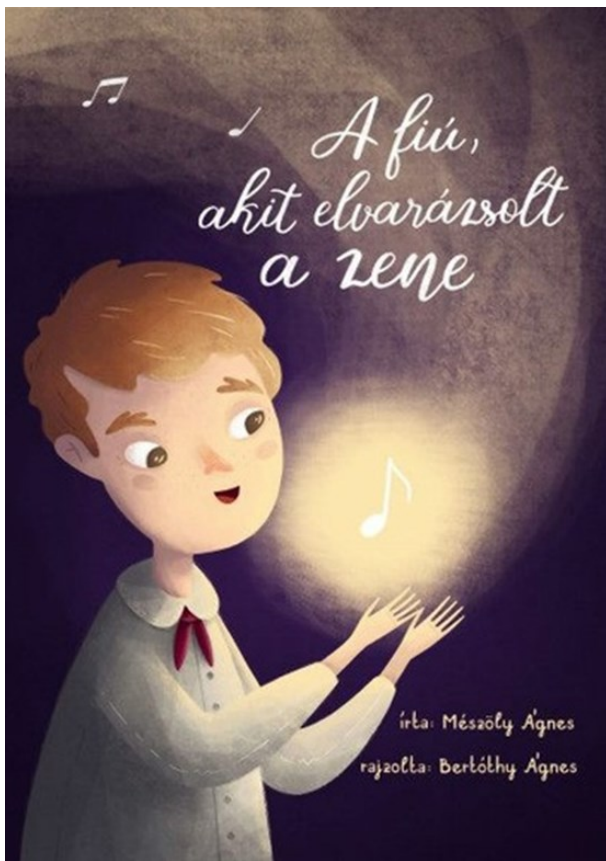

Hobby

A fiú, akit elvarázsolt a zene

1881 márciusában született Bartók Béla. Volt egy húga, Elza. A Bartók család Nagyszentmiklóson élt, a mai Románia DNY-i csücskében. Ám a mesébe illő élet hirtelen megváltozott. Béla alig múlt hét éves, amikor édesapja egy hirtelen jött betegségben elhunyt. És mivel addigi otthonuk az iskola igazgatói lakása volt, Bartókné asszonynak és két gyermekének költözni kellett. Nagyszentmiklós belvárosában találtak egy kicsiny lakást. Bartókné tanítónőként vállalt munkát, hogy eltarthassa családját.

Béla tehetséges volt a zongorázásban, nagyon jó tanuló volt. Később híres zenészekhez járt zongora órákra. A pozsonyi gimnázium után beiratkozott a pesti Zeneakadémiára, hogy tovább fejlessze tudását. Nagyon tetszettek Bélának a magyar népdalok, ezért megszállottan el kezdte keresni a dallamokat, elutazott rengeteg helyre, hogy a cigánylányoktól egészen a gazdag lányokig keresse az énekeket.

Nagyon beleszeretett egy lányba, de pár esztendő múlva egy másik lányba nem csak nagyon, hanem fülíg szerelmes lett. Így nem veszekedés-sel, hanem megértéssel elváltak és a másik lánnyal össze is házasodtak.

A következő években Bartók világszerte sikerebbnél sikerebb koncerteket adott: New York, London, Párizs, Moszkva és más nagy városban. Beutazta Európát és Amerikát. Zeneszerzőként és zongoristaként is hatalmas elismerést aratott. Rengeteg híres művésszel ismerkedett meg útjai során.

Idősebb korában tanárként dolgozott. Aztán kiköltözött egy tó mellé családjával Amerikába. Ott írta utolsó befejezett művét egy fiatal hegedűművésznek, Yehudi Mehudinnak. De az állapota fokozatosan romlott, így a feleségének szánt zongoradarabot már nem tudta befejezni. 1945. szeptember 26-án, 64 évesen, New Yorkban halt meg. Több mint negyven év múlva azonban fiai hazaszállították hamvait, és sok ezer ember kísérte utolsó útján, amikor Budapesten, a Farkasréti temetőben örök nyugalomra helyezték a magyar zene egyik legnagyobb művészt.

Demeter Ágoston, IV.hagyományos osztály

Olvasd le a QR kódot és meghallgathatod Bartók Béla "Gyermekeknek" című dalgyűjteményét!

ZENESZERZŐK KAVALKÁDJA

- rejtvény -

1.								
2.	x	x						
3.							x	x
4.						x	x	x
5.	x	x						x
6.	x	x						x

1. Franz Peter, osztrák zeneszerző, 1797-ben született Bécsben.
2. Johannes, osztrák zeneszerző, egyik híres műve a „Magyar táncok”.
3. Wolfgang Amadeus, a zene csodagyereke.
4. Ferenc, legendás zeneszerző és zongoraművész, aki a magyarnak zenei kultúra ügyét odaadóan elő kívánta mozdítani.
5. ... János, Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas magyar énekes, gitáros, zeneszerző, szövegíró, az Illés és a Fonográf tagja.
6. Ferenc, a Himnuszunk megzenésítője.

Ha jól töltöd ki, iskolánk névadójának családnevét kell megkapnod!

Gönczi Fórika Attila, III.Lépésről lépésre osztály

Megoldás

	L	E	K	R	E			6.
	Y	D	O	R	B			5.
			T	Z	S	I	L	4.
		T	R	A	Z	O	M	3.
S	M	H	A	R	B			2.
T	R	E	B	U	H	C	S	1.

Dr. Oláh-Gál Róbert: Gyerekeknek a Bolyaiakról

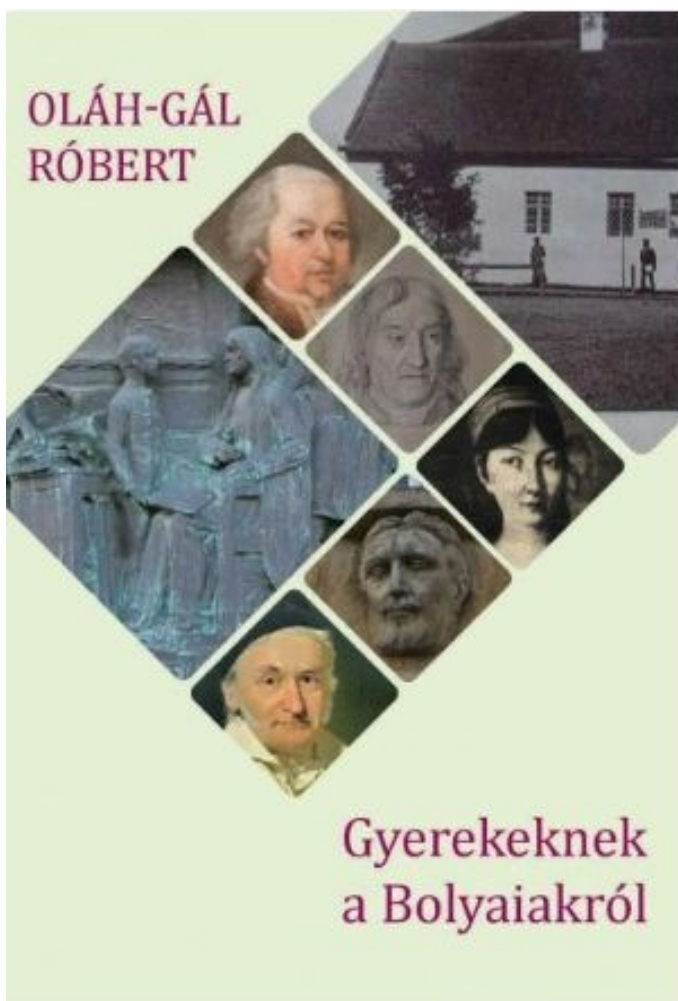
A könyv a két Bolyai életét mutatja be, leírva a fontos eseményeket és néhány érdekes történetet.

A Bolyai elszegényedett nemesi család volt, melynek gyökerei a honfoglalásig visszavezethetők. Farkas Bolyában született 1775-ben. Tehetsége már gyerekként megmutatkozott, ezért a szülők a híres nagyenyedi kollégiumba adták. Itt csodálták Bolyai Farkas okosságát. Valóban csodagyerek volt, több nyelven megtanult (latin, görög, héber, román, német, francia, olasz), verseket rögtönzött már 9 évesen.

Híres fejszámoló volt, akár 13 jegyű számból is tudott köbgyököt vonni. Nagyon szeretett tanulni. Később a kolozsvári református kollégiumba került. Itt egyik tanára azt mondta neki. "Ne keressen a teológiában egyértelmű bizonyítékokat, mert azt csak a matematikában találja meg". Így lett Farkas rajongója a matematikának.

Bolyai Farkas Göttingenben lett egyetemi hallgató, ahol életre szóló barátságot kötött Gauss-szal. Visszatért Erdélybe, megházasodott, fia született, majd Marosvásárhelyre költöztek. Itt Bolyai Farkas a református kollégiumban matematika-fizika és kémia tanár volt.

Bolyai János 1802-ben született Kolozsváron. Már gyerekként tanújelét adta rendkívüli szellemi képességének. Apja biztatta, hogy oldja meg a párhuzamosok problémáját, így Bolyai János úgy nőtt fel, hogy ez a legfontosabb feladata a matematikának.

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVERSENY

2021-es országos döntő egyik feladata:

A sárkánykirály minden gyermekének annyi feje van, ahányadiknak született a családban (az elsőnek született sárkánygyermek egyfejű, a másodiknak született kétfejű, és így tovább). Az alábbiakból hány gyermeke lehet a sárkánykirálynak, ha elküldheti összes gyermekét az ország három tartományába úgy, hogy mind a három tartományban egyidőben ugyanannyi az odaküldött sárkánygyermek fejeinek a száma?

(A) 4

(B) 5

(C) 6

(D) 7

(E) 9

Bolyai János a bécsi hadmérnöki akadémiára került. Ott is hamar kiderült: János rendkívüli koponya. 1823-ban mérnök alhadnagynak helyezik ki a temesvári erődítményhez. Innen írta apjának a híres temesvári levelét: "Semmiből egy új, más világot teremtettem".

Legfontosabb geometriai vizsgálatait itt végezte és vetette papírra. Aradra helyezték, majd díjazták, és visszatért Marosvásárhelyre.

Bolyai Farkas 1856-ban, míg Bolyai János 1860-ban halt meg.

Péter Barnabás, IV. Hagyományos osztály

A sakk

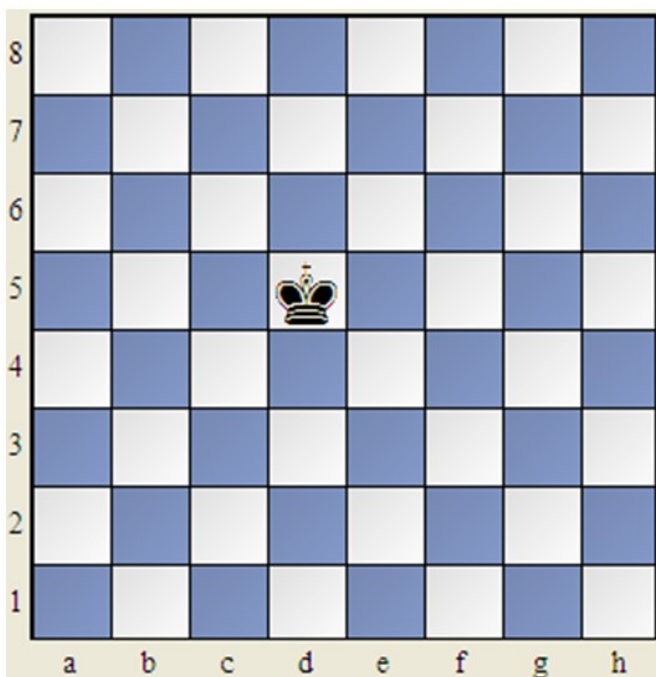
A sakk iránti szenvedélyem otthon kezdődött. Apukám megtanította az alapvető szabályokat és el kezdtünk játszani.

Nem sok időre rá édesanyám megtudta, hogy sakkórákat tartanak a faluban, ezért beíratott. Már ismerve a játék menetét, a tanárom felfigyelt rám és áthelyezett a haladó csoportba. El kezdtem versenyekre járni, melyeken egyre jobb eredményeket értem el.

A sakkjátékot két játékos játsza egymás ellen a négyzet alakú, nyolc sorra és nyolc oszlopra felosztott sakktáblán, 16–16, azaz összesen 32 bábuval (mindegyik játékosnak van: 8 gyalog, 2 bástya, 2 huszár, 2 futó, 1 királynő vagy vezér, 1 király nevű bábuja). A két játékos bábuja határozottan eltérő színűek: fekete illetve fehér. A játékosok felváltva lépnek, és mindkettejük célja, hogy a másik fél király nevű figuráját a játékszabályok szerint megátszadják, mégpedig úgy, hogy a támadást ne tudja elhárítani.

Szeretem a sakkjátékmát, mert edzi az elmémet és gondolkodásomat.

Szeghalmi Erika, IV. Hagyományos osztály

SAKKOS FELADVÁNY

Királyunk sétálni indult, hogy kicsit megmozgassa magát a Lovagi Torna előtt. Merre tud tovább menni? Segíts neki és színezd be azokat a mezőket, ahová léphet!

Több feladványt a Sakkpalánta.hu oldalon találhatsz.

Két keréken

Az én hobbim a biciklizés, ezt a sportot már öt éve űzöm. 4-5 éves koromban tanította meg nekem édesapám. Sokat bringázunk együtt azóta is, nemcsak a családdal, hanem barátaimmal, csapattársaimmal is. Rendszeresen járok edzésre és egy évben több versenyen is részt veszek.

Kerékpározni minden évszakban lehet és nagy előnye, szerintem, hogy sok olyan helyre juthatsz el kerékpáron, ahova autóval lehetetlen (pl. erdei utak, hegyi ösvények) és sokkal nagyobb távolságokat lehet bejárni, könnyedén tekerve, mint gyalog.

A biciklizésnek több formája van, mindegyiknek megvan a saját fajta biciklije, de még felszerelése is. Lehet pl. országúti-kerékpározáson, mely igazi erőpróbát jelent, vagy hegyi kerékpározáson részt venni, ezen belül is Cross Country-zni (XC), Down Hill-ezni ami talán a legtechnikásabb, legveszélyesebb is...

Gyakorlom én is már mindezeket, de most egyelőre a XC-ben érzem jól magam a hard-tail karbon-vázás biciklimen. Itt sok az egyensúlypróba és akadály, nagyobb szintkülönbséggel, mászásokkal kell szembenéznem, ugratókon és sziklakerteken is magabiztosnak kell lennem és a versenytávok elérik a 20 kilométert is.

Szeretem a sebességet, szeretem a bringákat, a természetet, a versenyek előtti izgalmat felváltó megkönnyebbülést, örömet, az edzéseket és a bringázással járó utazások élményeit. Amit már megtanultam: "mindig annyira gyorsan menni, hogy meg is tudjak állni" és "figyelni, odanézni amerre tekerek".

Itt az ideje, hogy ti is kipróbáljátok, gyertek a Zöld erdőbe, lehet, hogy találkozunk!

Jula Eduárd, IV hagyományos osztály

Sportajánló

Kiskorom óta mászok mindenhová és mindenre, fára, bútorokra, hegyre. Ezért szeretem azt, amit több mint 2 éve szabadidőmben csinállok: falat mászok egy mászóteremben. Heti 3 órát szoktam edzeni. Ezek az edzések segítenek, hogy minél jobb legyek, fejlődjek magamért és a versenyekre, amiken részt veszek. Több formája is van ennek a sportnak. Van szabadban mászás, mint például a sziklamászás, másik fajtája a teremben, műfalon való mászás. A műfalon lehet kötéllel is és kötél nélkül is edzeni. Nekem a kedvencem a bouldering, vagyis a kötél nélküli mászás.

Ahhoz, hogy ezt a sportot űzd, erő kell, sok türelem, akarat, stratégia, koncentráció és önbizalom.

Ezt a sportot annak ajánlom, akiben sok az energia, nem fél a fentről való eséstől, erős akar lenni és szereti az adrenalint.

Kása Erik, IV.Hagyományos osztály

A bicikli története

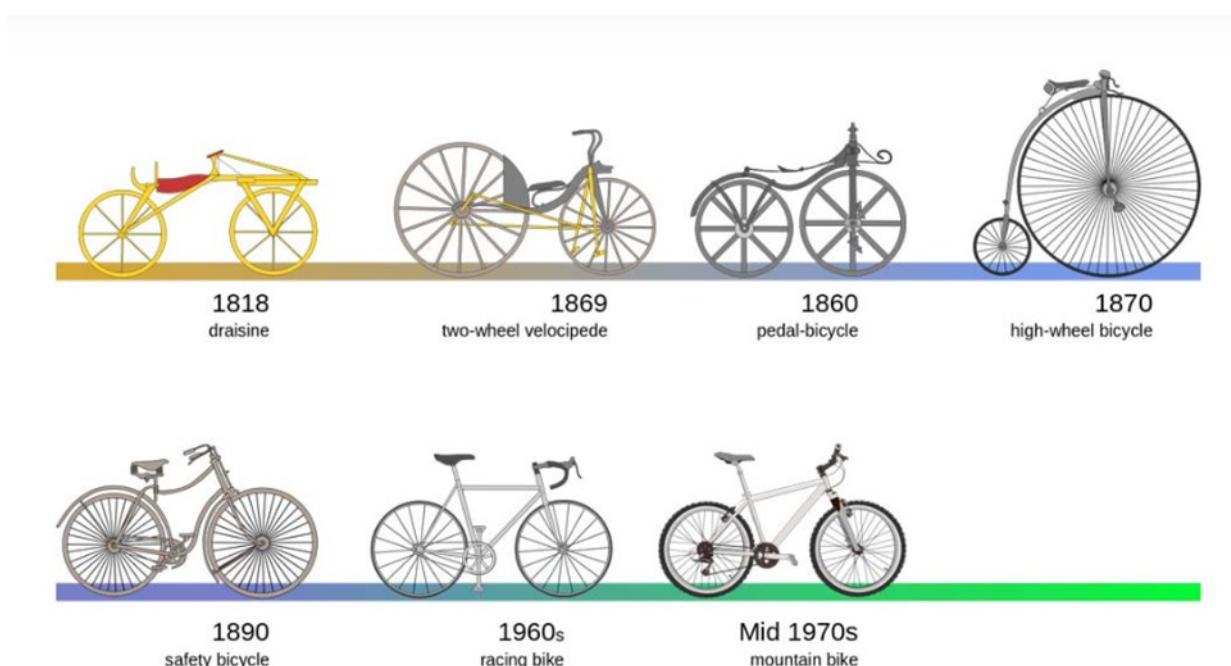
Számos néven nevezzük, becézzük a biciklit: kerékpár, canga, keró, drótszamar...

Az első kerékpár Karl von Drais báró nevéhez fűződik, aki egy szilárd vázhoz kerekeket rögzített, mivel nagyon sokat kellett járnia az erdőt, és meg akarta gyorsítani a folyamatot. Hamar rájött, hogy finomítani kell ezen a közlekedési eszközön, így az első kereket irányíthatóvá, kormányozhatóvá tette. Négy év tökéletesítés után már új kormány szerkezet és állítható ülés magassággal rendelkezett, ekkor már (1817) az újságok is foglalkoztak a témával, bár még cinikusan. Viszont utána néhány hónap leforgása alatt futótűzként terjedt el Angliában és Franciaországban.

Az első valódi kerékpár megalkotójának a skót Kirkpatrick Macmillant tartják, bár ő nem fogta fel találmányának jelentőségét. Házára is ezt írták később: "Jobbat alkotott, mint amiről tudott." Hobby Horse kerékpárjára ugyanis ingaszerű lámpedálokat szerelt, így már csak az egyensúlyozás művészetét kellett megtanulnia annak, aki ki akarta próbálni. A tökéletesedés egy másik problémáját R.W. Thompson találmánya, a felfújható gumibelső oldhatta volna meg. A francia Pierre Michaux 1861-ben alkotta meg a michauline-t, az olyan kerékpárt, aminek pedáljai az első keréken voltak. Ezzel már az egyensúlyozás is egyszerű volt, sőt, minél gyorsabban tekert az ember annál kevésbé veszíthette el az egyensúlyát.

Az átütő változást 1885-ben John Starley mutatta be. Ez volt a Rover Safety. Az angol kidolgozta a ma is használatban lévő vázat, a döntött kormányrudat és ennél jobbat azóta sem igen találtak ki. (szöveg: Bicajozz.hu)

Az úszás

Az úszás valószínűleg egyidős az emberiséggel. Több ókori lelet is jelzi, hogy régen is kedvelt szabadidős tevékenység volt. Az ókori görögök idején azt találták művelt embernek, aki tudott úszni vagy más sportot űzni. A rómaiak az egész birodalomban hatalmas csőhálózatokat építettek ki, hogy hódolhassanak fürdőszენvedélyüknek. Úszással kapcsolatos utalásokat a Bibliában is találhatunk.

Szeretem az úszást, mert segít kikapcsolódni, ugyanakkor koncentrálni bizonyos dolgokra. Szeretek azon gondolkodni, mit csináltam az előző nap és mit fogok csinálni, mikor hazaérek. És érdekes, amikor a vízben vagyok, sokkal több minden jut eszembe. Ilyenkor beugrik az is, amit korábban elfelejtettem, hogy mi a házi feladat vagy milyen dolgaim vannak még, melyeket el kell végezni. Az én szempontomból az úszás azért is jó, mert általa új barátokat szerezhetünk.

A sport és a mozgás nagyon fontos minden gyermek számára. Ezért az iskola által szervezett programokon belül én is részt vehettem egy 1 hónapos úszó-tanfolyamon az osztálytársaimmal. A barátaimmal sok jó emléket szereztem.

Az úszás sokféle előnyt biztosít számunkra. Az emberi test minden izmát egyaránt megdolgoztatja és nagyon jó hatással van az egészségünkre. Ha nem is jövünk rá még ilyen fiatal korunkban, később bizonyára hálásan köszönjük meg szüleinknek, hogy sportolni vittek minket.

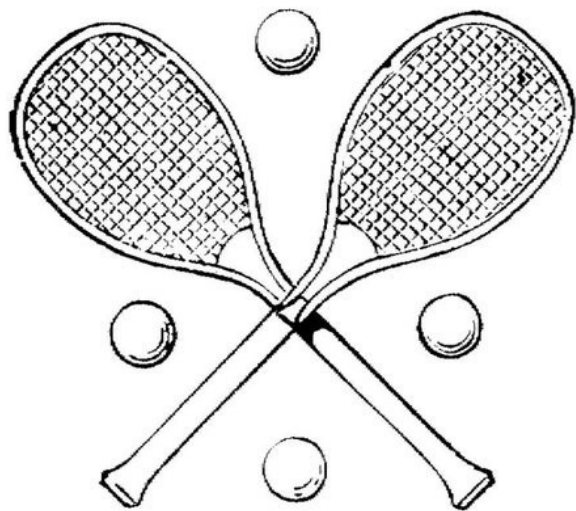
Az osztályomból jelenleg több társammal járok úszni. Mondhatom, számomra minden szórakoztatóbb, ha barátaimmal együtt végzem. Ti, hogy gondoljátok?

Muşceac Norbert, IV. Hagyományos osztály

A Squash

Mi a Squash? Biztos másokat is foglalkoztat ez a kérdés. Éppen ezért írok róla!

A Squash, ugye, nem nagyon ismert, sokan nem tudnak róla. Ez a sport olyan, mint a tenisz, csak a pálya nagysága a tenispályához képest, kb. a fele és a háló helyett van egy fal, amely a plafonig ér. A Squashütő a teniszütőhöz képest kisebb ütőfelülettel rendelkezik és egy kicsit más formája is van. A Squashlabda egy vastag gumi rétegből van és nincs felfújva, tehát ezért nem nagyon ugrik.

Ehhez a sporthoz kell: sebesség, reakció, gyors gondolkodás és hosszú lábak. Sebesség, hogy érde el a labdát, reakció, hogy a labdát célolni tudjad, gyors gondolkodás, hogy dönts el miféleképpen ütöd vissza a labdát és hosszú lábak, hogyha messze van a labda, legyen esélyed még nyerni egy nagy kitöréssel a labda után. Ha akarsz versenyekre menni, akkor kb. 2-3 évet edzened kell, de ha van tehetséged, akkor csak 1-2 év is elég lehet.

Hogy tudtam meg mi a Squash? Amikor elkezdődött a nyári vakáció, az anyukám beíratott egy Squash nyári táborba és így találtam egy új hobbist.

Ha te is szeretnél edzésre járni, akkor olvasd el a tippjeimet:

1. Olyan ütőt vegyél, amely számodra jó.
2. Mindig elsőként kezdj (talán több esélyed lesz a pontszerzésre).
3. Érezd jól magad sportolás közben.

A hely, ahova én járok: Helios sport klub (ott lehet teniszezni, focizni és főleg squashozni). Edzőink: Dani és Alex. Szimpatikusak, nem emelik fel a hangjukat (csak akkor történik ez meg, ha szüneten kívül leülsz vagy nagyon butáskodsz).

Szerintem próbáld ki te is, mert akkor esélyed lehet bajnokságokra menni és így világot látni. Majd ott találkozunk, jó?

Schwarz Oliver, IV. Hagyományos osztály

A TÁNC ÖRÖME

A tánc olyan hobbi, ami rengeteg örömet hoz az életembe, úgy a modern, mint a néptánc.

7 éves korom óta járok a Matrix Dance tánc csoportba, itt először a Mini csoportban táncoltam, aztán áthelyeztek a nagyobb korcsoportba, a Junior 1-be, melyben 10-14 éves gyerekek táncolnak. Ezeken kívül még van az Urban, Junior 2 és Senior csapat, ahol már sokan egyetemisták vagy dolgoznak.

A Matrix Dance tánciskolát 1997-ben alapította Irina Nedelcu, aki jelenleg is a csapatok koreográfusa és vezetője. 48 nemzetközi és országos szintű versenyen vettek részt a csapatok, 132 első, 57 második és 27 harmadik díjban részesültek.

A Matrixnál többféle moderntánc stílust tanultunk az eltelt évek folyamán: hip-hop, street dance, balett, jazz, kortárs tánc és ahhoz, hogy ezek érdekesebbek legyenek talajtorna és akrobatikus gyakorlatokat is tanulunk.

A modern táncon kívül tagja vagyok iskolánk Bokréta néptánc- és citeraegyüttesének. Ide már 3 éves korom óta járok és nagyon tetszik. A koreográfusok nagyon kedvesek. Itt is van 3 csoport: Morzsabokréta, Kisbokréta és Nagybokréta. Én jelenleg a Kisbokrétaban táncolok. A Kis Bokréta és Nagy Bokréta csoport a szegedi Százszorszép versenyen mutatta be koreográfiáit, a Nagy Bokréta Dél-alföldi, a Kis Bokréta pedig Mezőföldi táncokat. Ezekkel arany és bronz minősítésben részesültek.

A citerázást nemrég kezdtem el, de nagyon tetszik.

Remélem, valami felkeltette a figyelmeteket és arra biztat, hogy iskolán kívüli tevékenységeket is csináljatok.

Mureşan Emma India, IV. Hagyományos osztály

Need for Speed Unbound

Jó hír a Need for Speed rajongóknak, hogy néhány hónapja megjelent a sorozat legújabb része - a legújabb autós videójáték. Hasonlóan az előzőekben bemutatott Need for Speed Heathez, itt is van éjszakai, valamint nappali versenyzés.

Az elején ki kell választani a kezdőautónkat, amit pár nap után ellopnak. Ekkor a megszerzett pénzből egy új autót kell venni, ezt követően elkezdődik az első hét. A cél az, hogy a megfelelő szintre tuningoljuk autónkat, valamint minél több pénzt szerezzünk, hogy a szombati selejtezőkön sikerrel járjunk. Így megy hétről hétre. A negyedik hét végén selejtező helyett a The Grand nevű versenyen kell részt vennünk és sikert aratnunk.

Kiemelném:

- nagyon jól lehet driftelni;
- kiváló a grafika;
- határtalan lehetőség van az autóicimázásra;
- új rajzfilmes effektek kerültek bevezetésre;
- részletes térkép áll rendelkezésre.

Az Unbound egyértelműen a legjobb autós videójáték, melyet bárkinek nyugodt szívvel ajánlok.

Péter Barnabás, IV.hagyományos osztály

Keresd meg az alma szót!

hatalmas, Dalma, malma, szalma, halmaz, szorgalmas

Mit jelentenek a következő szólások, közmondások?

A piros alma is gyakran férges.

Nem esik messze az alma a fájától.

Az ifjúság aranyalma, méltó megőrizni.

Szelíd almának van becsülete.

Mesék

A mai Temesvár területe ősidők óta lakott. A majdani város földrajzi elhelyezkedése kedvező volt az emberek élete szempontjából, a termékeny síkságnak és a széles elterülő lankáknak és mocsaraknak köszönhetően. 1728 és 1732 között nagyméretű folyami szabályozások keretében megépítették a Béga-csatornát és lecsapolták a mocsarakat. Már 1723-ban el kezdtek a város köré építeni egy csillag alakú erődítményrendszert.

Számos legendát olvashatunk országunk egy-egy földrajzi területéről, mint például a Szent Anna-tó legendája, a Tordai-hasadék legendája, a Gyilkos-tó vagy a Maros és Ölt legendája. A IV. Lépésről lépésre osztály diákjai Temesvár környékéről írtak hasonló meséket.

Íme néhány közülük:

A Béga alatti barlang

Mikor még II. Miklós király élt, a törökök próbálták elfoglalni Temesvárt. II. Miklós királynak sokkal gyengébbek voltak a katonái, ezért próbáltak mindenhol lovakat, fegyvereket és több harci eszközt találni.

Mikor a törökök Temesvár határába értek, II. Miklós épített egy bázist a Béga alatt, hogy semmiféleképpen ne találjanak rájuk a törökök.

II. Miklós katonái hallottak egy hangot, melyik azt mondta nekik, hogy „Mi vagyunk a törökök! Mi vagyunk a törökök!” Mikor ezt meghallotta, II. Miklós király el kezdett imádkozni: „Segélj, Jézus, segélj!” Ahogy elmondta az imáját, a Béga csatornájában egy hatalmas lyuk keletkezett. Abban a lyukban volt nagyon sok kristálytisza gyémánt, arany, ezüst és fegyverek. Amint ezt a törökök meglátták, bementek a lyukba, hogy összeszedjék a sok kincset és fegyvert.

Hirtelen a lyuk szája bezárult, és a valamennyi török mind odaveszett.

Piroska Kristóf, IV. Lépésről lépésre osztály

Temesvár határán

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király, aki arra gondolt, hogy a város végére épít egy csodaszép kis falucskát. Azon a helyen volt egy kisebb termetű erdő, melynek a szélét csiklandozta egy kicsiny tavacska, a tavacskában pedig különféle élőlények éltek.

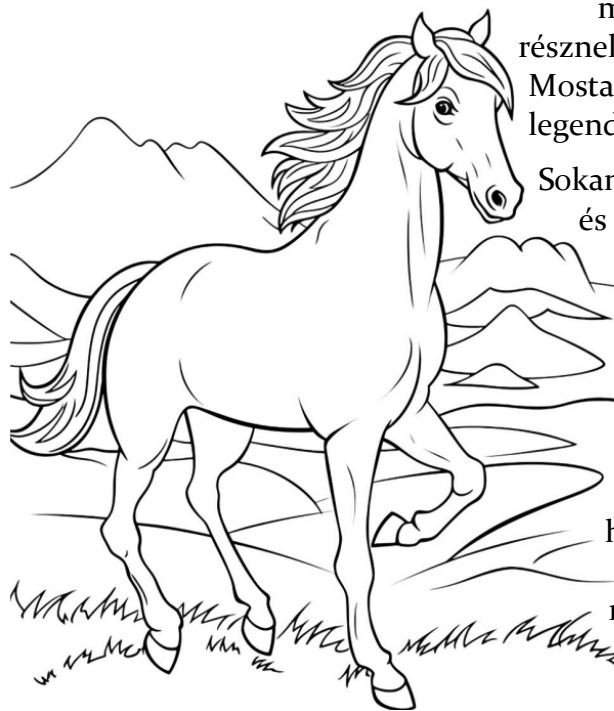
A király mivel jószívű ember volt, arra gondolt, hogy ezeket a csodálatos helyeket meghagyja majd az ott élő emberek számára.

Pár nap elteltével a király katonái nekiláttak a munkálatoknak. Amint épültek a csodaszép kis házacskák, az emberek kezdtek is beköltözni szépen sorjában. Az embereknek nagyon tetszett ez a hely, ezért hálából aranyat, ezüstöt, különféle értékes kincseket gyűjtöttek össze. A sok kincset egy csodálatosan szép sziklából pattintott, égszínkékre festett ládikóba tették és a király színe elé vitték.

És ha hiszitek, ha nem, én is ebben a kicsiny falucskában lakom, melynek neve nem más, mint Újszentes.

Márton Lilla, IV. Lépésről lépésre osztály

Az ősök kincse

Régen volt, pontosan nem is lehet tudni, hogy mikor, volt egy csodaszép erdő. A mocsaras résznek még híre sem volt akkoriban ezen a tájon. Mostanára bizony kivágták azt a csodaszép erdőt, de legendája még ma is él.

Sokan azt mondják, hogy ezen a helyen paripák éltek és a nyerítésüket is hallani lehetett, viszont mintha láthatatlanok lettek volna, hiszen soha senki sem látta őket. Minden reggel csupán a patanyomokat lehetett látni. Volt, aki a ködös, holdfényes éjjeleken mintha egy lovat látott volna a Temes hegy lábánál ágaskodni. Mások arra esküdtek, hogy többen is voltak. Lehet, hogy egy egész ménes élhetett ott. Vezetőjük, a hatalmas hím, ezüstösen csillogott a holdfényben. Színe hófehér volt. Egy falubéli pásztorfiú azt mesélte, hogy egyik este, amikor a nyáját őrizte, erős dobbantásra ébredt fel álmából. Amikor kinyitotta a szemét, a hatalmas vezért láthatta.

Dobbantott a ló még egyet, s megjelent mellette egy nőstény is. Gyönyörű ezüstös csillogásuk volt. A harmadik dobbantás után szélsebesen elváltak.

Egy másik írás is létezik erről a helyről, melyben azt olvasni, hogy egy gesztenyebarna ló minden egyes dobbantásánál, a természet felélénkült, kizöldült. Olyan szép zöld volt azon a helyen a fű, mint még sehol máshol addig. Ennek a csodának a szemléllője megbabonázva állt a hely szépségétől, mintha megfagyott volna benne a lélek. Azt is olvasni, hogy ez a barna ló legalább 3 méter magas volt. Bátor lovak éltek ezen a helyen, hiszen bármilyen ellenséggel szembeszálltak. Ez a bátorság a temesvári emberekre szállt. Azon a helyen, ahol mindennap a lovak vágattak, ott keletkezett a Temes folyó.

Temesvár ezért egy gazdag, bátor, szerencsés és dicsőséggel teli város. Ezt a kincset a mi őseinktől kaptuk ajándékba.

Kasza Noémi Réka, IV. Lépésről lépésre osztály

TEMESVÁR KINCSE

Réges-régen Temesváron élt egy király. Ennek a királynak volt egy csodaszép leánya. Szeme égszínkék, haja aranyszőke. Nagyon szeretett lovagolni. Volt neki egy ezüstszőrű paripája, melyet édesapjától kapott születésnapjára. A vár körül mocsaras volt a vidék, nehéz volt kimenni, de az ellenségtől jól védett.

A vár mellett volt egy erdő is. Egy titokzatos erdő volt az. A mendemondák szerint egy lócsorda élt ott, de még soha nem látta őket senki. Azt mondták ezüstszőrkék lehettek, pont olyanok, mint a királylány lova. A királylány nagyon sokat olvasott erről.

Egy nap megbátorodott és hűséges paripájával elindult az erdőbe. Ő volt az első, aki felfedezte őket és a Temesvár nevet adta nekik.

Ők Temesvár kincsei.

Balázs Anna Zsuzsanna, IV. Lépésről lépésre osztály

A Temes folyó

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy Temes nevű folyó, és azt tartják róla, hogy a mélyén egy csodás ládika rejlik teli kincsekkel. Viszont ezt a ládikát nem is olyan könnyű megszerezni, hiszen egy víziszörny őrzi.

Már sok bátor vitéz próbálkozott, de egyikük sem járt szerencsével. Egyszer egy szegény, de jószívű leány is szeretne volna megpróbálni, viszont barátai nem hitték, hogy neki sikerülni fog.

– Sosem lesz a tiéd a kincs! Biztosan egy hős lovagé lesz majd. – mondogatták neki.

A leány nagyon elszomorodott, de nem adta fel. Lemerült a víz alá és csodák csodájára nem egy víziszörny, hanem egy csodálatosan szép vizitündér volt ott a mélyben.

– Üdvözöllek! Ez itt az én birodalmam.

– Üdvözöllek, csodaszép tündér! – köszönt a leány is.

– Miért jöttél ide? – kérdezte a vizitündér.

– A kincsért. – felelte félénken.

– Tudom, mindenki azért jön ide, hogy megszerezze a ládát, de ez az én birodalmam!

– Elnézést, hogy betörtem, nem tudtam, hogy ez a hely az ön birodalma.

– Nem is akarsz velem harcolni, mint a többiek?

– Nem, dehogy! Felség, én csak egy szegény leány vagyok, nem akarok tolvaj lenni.

– Értem.... - gondolkodóba esett a tündér, majd így szólt — Neked adom ezt a kicsiny ládikót öszinteségedért, hiszen nem karddal jöttél ide, hanem a te fegyvered a kedvesség. A kedvességgel győztél meg engem.

– Köszönöm! – hebegte a szegény leány.

Azóta a leány egy gazdag királyi család tagja.

A legenda szerint a szép vizitündér még mindig a Temes folyó alján uralkodik.

*Lábadi Glória Elizabeth Melinda,
IV. Lépésről lépésre osztály*

A Szent Ivó-tó

Románia területén, Temesvár szélén volt egy falu. Szent falunak nevezték, mert azt mondták, hogy réges-régen a szentek itt éltek és védelmezték a falut.

A szentek közt volt egy, Szent Ivó. Volt neki is egy élete, mint minden más szentnek, de Ivót tisztelték, mint főpapot, mert ő volt a Szent falu védelmezője.

Arannyal, ezüsttel, kincsekkel tisztelték. Erős volt és okos is. Azt mondják, hogy Jézus okosságával ajándékozták meg. Minden csatát megnyertek a segítségével.

Volt Ivónak egy felesége, Kovács Irén. Szerették egymást. Egyik nap Ivónak el kellett mennie a háborúba. Kovács Irén elkísérte a faluszéli tavacskáig és szerencsét kívánt neki. Napokon, heteken, hónapokon át várta Ivót, de nem tért vissza. Már csak azt mondogatta: „Ó, drága Ivó, hol lehetsz?”

A falu basája hirdette, hogy a harcosok két nap múlva visszatérnek. Irén várta Ivót, de hiába.

– Elegendem van a várakozásból! A bátorságom vezessen! – kiáltott fel Irén, azzal elindult s meg nem állt, míg a kristálytisza tó mellé nem ért. Letelepedett és várt. Várakozása alatt hirtelen egy szikla csobbant a tóba, s amint utána nézett, látta, hogy a tó vize egyszerre pirossá vált, s látta benne tükröződni Ivó arcát. Akkor tudta Irén, hogy drága férje odaveszett.

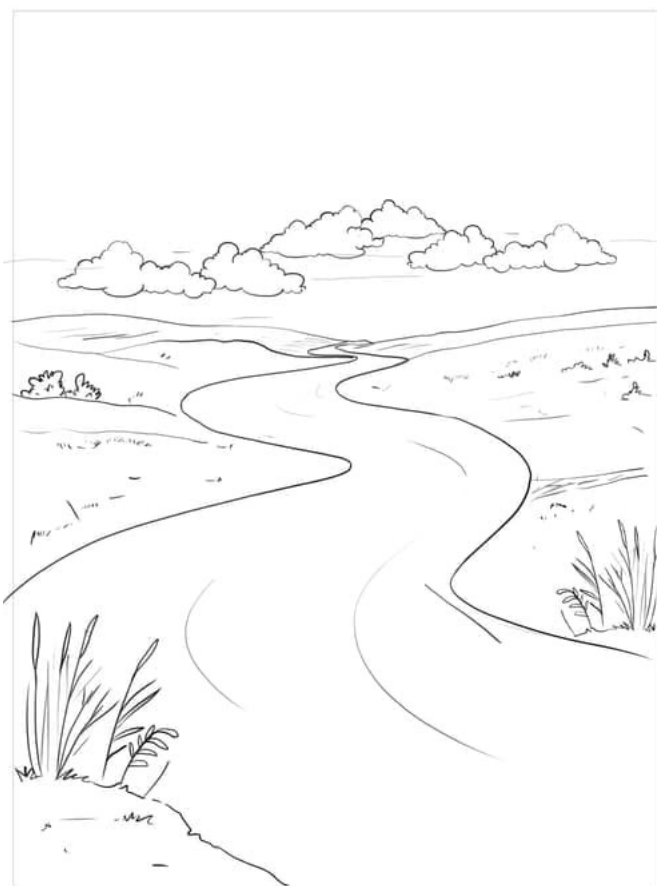
A legenda azt mondja, ha megsérted a tavat, akkor piros lesz a vize, jön Irén és a tóba lők.

Elekes Katalin Maya Kriszta, IV. Lépésről lépésre osztály

TEMES

Réges-régen történt, ezen a helyen. Létezett itt egy nagyon szegény város. Nagyon kevés víz volt benne. Ezért a város lakói kincsnek tekintették. Az akkori város neve is Temesvár volt. Élt abban az időben egy bátor legény, Csongor. Volt neki egy szívbeli barátja is.

Mikor az idegenek el akarták vinni vizüket, ők szembe szálltak velük. Csongor rábukkant egy folyóra, melynek vize kristálytisza égszínkéék volt. A világ összes kincsénél többet ért a város lakóinak. Csongor és barátja lóra pattantak és vágatva vitték hírül a népnek.

Mire a város népe odaért volna a folyóhoz, a basa már ott táborozott csapatával. Harcba elegyedtek. A temesváriak szívvel-lélekkel harcoltak, de a basa harcosai is erősek voltak. Éjjel a folyó kiömlött a medréből és elárasztotta az ellenséget.

Csongor angyalt látott, aki ezt az üzenetet adta át:

– Jézus küldött, hogy elárasszam a basa népét.

Kristálytisza volt a víz. A folyót elnevezték Temesnek.

Popa Anna, IV. Lépésről lépésre osztály

Még több mese...

Egy zokni

Peti fiókjában élt egy zoknivilág. Tele volt zoknikkal. Ám egyszer egy páratlan zokni megszökött. Kimászott a fiókból, végigkúszott a padlón, majd kiugrott az ablakon. Ment, ment, és egy sűrű erdőbe érkezett. Találkozott egy farkassal. Villámló szemétől mindenki megijedne, de a zokni okos volt, és úgy tett, mintha kukac lenne. A farkas nézte bambán. A zokni eldöntötte, hogy hazamegy. El is indult. Amikor gazdája meglátta, megfogta, megsimogatta és berakta a fiókba.

Azóta ott gubbaszt, ha újra meg nem szökött.

Molnos Abigél, II. Hagyományos osztály

A szőrbe bújt hal

Valahol egy napos tengeren egy család fürdött. Találtak egy halat. A hal sérült volt és félt. Az apuka szőrébe bújt. Nem akart elmenni. Megijedtek, mert nem akart elmenni, míg végül is elúszott. Ha a hal el nem úszott volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Hindrich Ákos, II. Hagyományos osztály

Szerinted hogyan nézett ki az a hal? Rajzold le!

A large, empty rounded rectangular box with a green border, intended for drawing a fish.

Egy kisnyúl kalandja

Képzeljétek el, hogy mi történt velem!

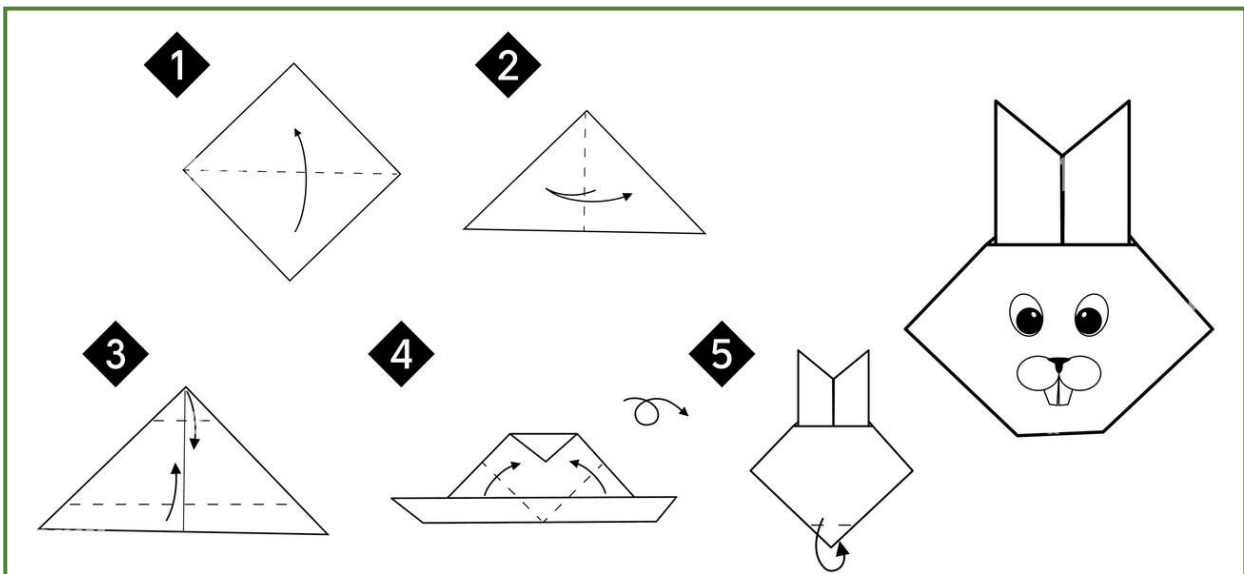
Egy nap, amikor a búzából kiugrottam az útra, egy autó jött felém, én rohanni kezdtem. Az autó megállt, és a benne ülő kétlábú szörstelen lények engem néztek. Ahogy rohantam, hirtelen meghallottam, hogy valami azt kiabálja, hogy Nyuszi! Nyuszi! és egy kutya vadul el kezdett ugatni. Felnéztem, és hirtelen megláttam előttem négy csupasz kétlábút és egy pórázra kötött kutyát, akik éppen engem néztek. Meg akartam fordulni, de tudtam, hogy ott van az az autó. Így beszaladtam a mellettem lévő búzába.

A legkisebb kétlábú utánam szaladt. Szerencsére a kutyát nem engedték el. Ahogy a búzatáblába beértem, megpihentem, de hirtelen a legkisebb kétlábú lépteit hallottam nagyon közlelről. Megint kiugrottam a búzatáblából és szaladtam. Beugrottam a másik oldalamon lévő búzatáblába és a búzaszálak között szaladtam, egyre beljebb, a búzatábla közepébe. A kis kétlábú nem tudta már, hogy hol vagyok, így feladta.

A legidősebb kétlábú jött be a búzatáblába, pont eléem. Én kikerültem, de rájöttem, hogy eltévedtem. De továbbra is szaladtam, mert féltem. Hirtelen beleestem egy lyukba. Megijedtem, de aztán rájöttem, hogy pont az én nyúlüregembe pottyantam. Az anyukám és a testvéreim nagyon örültek.

Szövérdífi-Szép Noémi, III. Hagyományos osztály

Hajtogass te is nyuszit!

Egyszer egy japán hajón kiesett a kapitány arany zsebórája fürdés közben. Összehívta a legénység három tagját, hogy kikérdezze őket, melyikük találta meg. Az első azt mondta, hogy ő éppen pihenőt tartott. A második azt állította, hogy a japán zászló fejjel lefele állt, ezért megfordította. A harmadik azt mondta, hogy ő a hajó fedélzetét mosta. Ki hazudott?

Nagy Bálint-Bertalan, II. Lépésről lépésre osztály

(γίρσρμ υ ::fθαυ)

Miért hordja az összes jelzőlámpa a pirosat, a sárgát és a zöldet?

Akkoriban a jelzőlámpák békességben éltek az emberekkel.

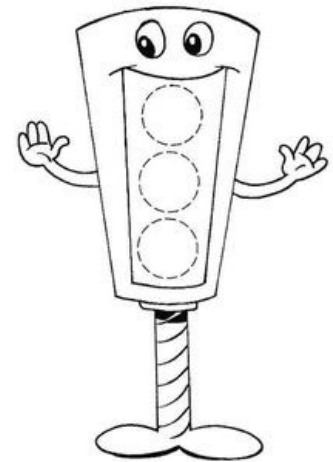
Egyszer az emberek megunták, hogy a jelzőlámpák csak a fehéret mutatták. Ezért befestették pirossal, sárgával és zölddel.

- Mit csináltatok? Mi nem bántottunk titeket! - kiabálták.

Erre el kezdtek fröcskölni más jelzőlámpákra, akik ahogy szaporodtak, továbbadták a színüket.

Azóta az összes jelzőlámpa a pirosat, a sárgát és a zöldet mutatja. És persze nem mindig kellemes érzés velük találkozni.

Marconescu Roland, III.Hagyományos osztály

Rajzolj jelzőlámpát a járda szélére, hogy Palkó folytathassa tovább az útját! Színezd ki tetszés szerint a képet!

(megf.: Mars)

Fenn vagyok az űrben
Tiszta piros színben.
Kicsi, boldog bolygó
Tudod-e, ki vagyok?

Gál Tamás, II.Lépésről lépésre osztály

Farkasijedelem

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy bátor kisnyuszika, neve Bátor Nyuszkó. Egy sötét, hideg, csendes éjszakán, Bátor Nyuszkó meg két barátja, Ugri-Bugri és Répa Fülecske elmentek a rétre sétálni. Egyszer csak ... egy farkas ugrott elő. Nagy, szürke és félelmetes volt. Egyet üvöltött, és mindenfelől farkasárnyékok nyújtózkodtak a sötétben utánuk. A farkasfőnök üvöltéseire, a többiek körbevették a nyulakat.

- Mit csináljunk? - suttogta lassan Répa Fülecske, aki a fülét most a fejére ragasztotta a félelemtől.

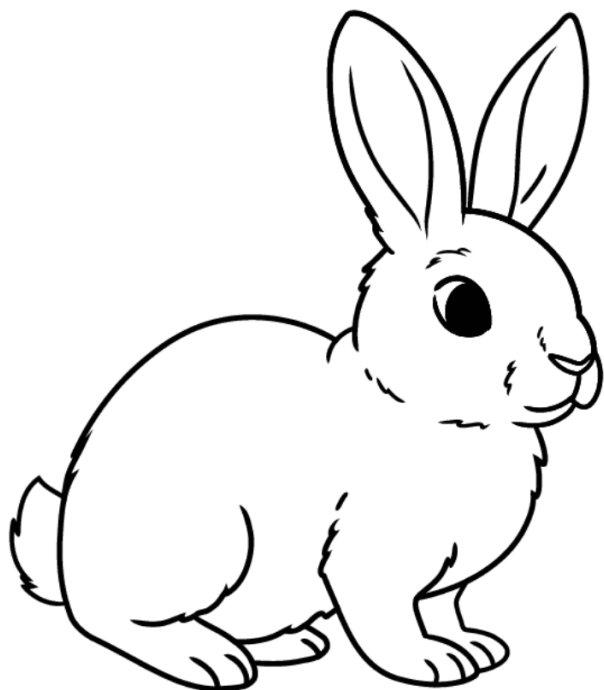
Ugri-Bugri már nem ugrott-bugrott, hanem meglapult.

- Van egy ötletem... -mondta Bátor Nyuszkó. Te itt maradsz, és vigyázol Ugri-Bugrira, én pedig elszaladok, a farkasok utánam, s ez idő alatt ti elfuttok.

- De veled mi fog történni? - kérdezte Répa Fülecske.

- Találok magamnak egy rejtekhelyet, ne félts engem.

Répa Fülecske meg Ugri-Bugri meglapultak a nagy fűben, miközben Bátor Nyuszkó sérültnek tetette magát.

- Csapat! Csapat! Ott! Ott! Sérült! Sérült! - üvöltött torkaszakadtából a farkasfőnök.

A farkasok el kezdték kergetni Bátor Nyuszkót. Már a farkasok forró leheletét a tarkóján érezte, mikor egy nagy mancs nehezedett a hátára. Leesett a fűbe. Megfordult, és ekkor a farkas hosszú sárga fogát látta maga előtt.

Egy pillanatig megállt a szívverése. Gyorsan felállt, és egy szélesebb nyúllyukba szaladt. Néhány kisebb farkas utánament. Egy idő után a lyuk kicsinek bizonyult. Bátor Nyuszkónak könnyebb volt, hogy tovább csússzon előre a lyukban, de a farkasok beszorultak, nem tudtak sem előre, sem hátra menni. A nyúl egy kicsit megállt, mert fáradt volt. Egy idő után talált egy kis farkasszört, amelyet magára tett, egy ágat is, majd kiment a

farkasokhoz. A farkasok azt hitték, hogy ő egy szörnyeteg. Hosszú füle, farkasbundája, tényleg úgy nézett ki, mint egy szörnyeteg. A farkasok farkukkal a lábaik között elfutottak.

Bátor Nyuszkó fáradtan tért haza a barátaihoz:

- Jól vagy? - kérdezték.

- Igen! - mondta a kisnyuszi, majd elmesélte nekik a történeteket.

A többi nyúl is hazatért boldogan, békésen. Ez a nap után, a farkasokat nem látták többé. Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Jurescu Lara, IV.hagyományos osztály

Az irigy virág

Volt egyszer hol nem volt, volt egyszer egy virág. A virág nem volt annyira különleges, szép, színes, azért irigyelte a többi virágot. Ám volt egy különlegessége, mégpedig az egyéni illata, amiről nem volt tudomása.

Egyszer egy esős napon látott egy nagyon színes virágot, ezért úgy gondolta, leönti pocsolójával.

– Mit képzelsz, mit csinálsz?! - kiabált rá a másik virág.

– Tisztítom a szirmaidat, mert koszosak voltak. Bocsánat, de nekem most mennem kell!

A virág elfutott és mikor kisütött a nap, meglátott egy vastag szirmú virágot. El kezdte szakítani a szirmokat a viragról.

– Mit csinálsz velem?

– Igazítom a szirmaidat, mert rosszul állnak.

– De hiszen minden rendben van velük!

– Bocs, de mennem kell!

Utána meglátott még egy virágot, amelyik nagyon szeretve volt a társaitól, ezért úgy gondolta, hogy őt is bántani fogja, de ez így szólt hozzá:

– Oh! Milyen kellemes illatod van, bárcsak nekem is olyan volna!

– Én Éjjeli Viola vagyok, csúnyácska, mosott színekkel, akit eddig senki nem vett észre, és ezért lettem irigy rátok, a különlegesebbekre.

– De te is pompás illatú virág vagy. Hisz mindenkinek van jó tulajdonsága.

– Köszönöm, hogy felnyitottad a szemem, és nem hagytál, hogy rosszá váljak!

A viola úgy gondolta, bocsánatot kér mindazoktól, kiket megbántott. Megtanulta, hogy mindenki különleges valamiben.

Ari-Török Bittany, IV.Hagyományos osztály

Ágam van és lombom, minden évszakban cserélem a frizurámat, jó levegőt adok nektek. Szerintetek ki vagyok?

Gherghinciu Carla, II. Lépésről lépésre osztály

(vf.:f3au)

Csip – csip – csip

Egy szép reggelen, az erdő mélyén, született egy madárka. Ahogy a tojásból kibújt, egyből csiripelni kezdett. Anyukája nem értette miért csiripel ennyit, de nem zavarta. Teltek múltak a napok és a madárka megnőtt, aztán egyik reggelen anyukája így szólt hozzá:

– Megnőttél, ideje menned eleséget keresni magadnak!

A madárka el is repült. Repült, repült, amíg egy falucskát el nem ért. Ott megpillantott egy szép kis házat. A házikó előtt egy szép kis fa állt. Úgy gondolta az a fa pont jó lesz neki fészket rakni. Talált is egy jó kis ágat, amire rátelepedett. Ahogy kényelembe helyezte magát, elkezdte, amihez ő a legjobban értett: csiripelni.

A ház gazdája ezt meghallva, kiment a kertjébe, nézelődött jobbra, nézelődött balra:

– Mi ez a zaj? – kérdezte. Körbenézett és megpillantotta a madárkát a fán. Kérte szépen a madarat hagyja el a fát, de a madárka rá se pillantott. Tovább csiripelt, mintha meg sem hallotta volna. Látta, hogy a szép szó nem segít, ezért el kezdte durvábban kérni:

– Te madár, nézz rám, te most szépen elhagyod a fát, mert ha nem, akkor megjáró! A madárka továbbra se hederített rá. Ekkor a gazda gondolt egyet, vásárolt madárcsemegét és kalitkát.

Neki is állt az ötlete megvalósításához. El kezdte hívogatni a madarat:

– Nézd, madárka, milyen finom magocskák vannak itt!

A madár észrevette a finom magocskákat, oda is szállt. Abban a pillanatban ahogy odaért, a gazda a kalitkát ráhelyezte. Örvendezett a sikerének. Nagy örömeiben felkapta a kalitkát és a madár kirepült. A gazda el is felejtette, hogy a kalitka alja üres, és ha felemeli, a madárka elrepül.

Bánatos is volt a gazda. Nem értette, hogyan történhetett, hogy ezt elfelejtette. De nem tartott sokáig, és egy másik tervet eszelt ki, közben reménykedett, hogy a madárka nem olyan okos, elfelejti az előző próbálkozást, és ez a terve beválik. Vett egy másik kalitkát, aminek alja is volt, magot helyezett a kalitkába és türelmesen várt. Bevált a terve. A madárka berepült a magokért. Ekkor a gazda gyorsan rácsukta az ajtót és elindult boldogan vele az erdőbe.

Igen ám, de az erdőben a többi madártársa felismerte és észrevették, hogy bajban van. Segítségére siettek és összevissza csipkedték a gazdát. A gazda rémületében úgy elszalad, hogy még a kalitkát is kiejtette a kezéből, ekkor a kalitka ajtaja kinyílt és a madárka kiröppent.

Azóta a madárka boldogan csiripel az erdőben, és esze ágába sincs visszamenni a faluba. A gazda pedig megfogadta, hogy ezentúl nem bántja a madarakat.

Kása Hanga, I. Lépésről lépésre osztály

Szülinapi meglepetés

Volt egyszer egy kislány, akit Lunának hívtak és Ausztráliában lakott, ahol rengeteg állat él, mint például kenguru, koala, wombat és sok más. Ennek a kislánynak volt otthon 2 kutyája és 3 cicája, de ő egy kis Bischon kutyára vágyott, amire vigyázhat.

Teltek, múltak a napok, készült a szülinapi bulijára, és mindenkitől kutyát kért ajándékba. Eljött a nagy nap, amit már izgatottan várt. Rengeteg ajándékot kapott a barátaitól, mindennek örvendett, de sajnos kutyát nem kapott. Búsult a kislány, mert épp amire vágyott, azt nem kapta meg.

Másnap mikor iskolából hazaért, egy nagy piros masnis doboz várta őt. Kíváncsian belekukantott, és onnan visszanézett rá két fekete szem, és egy hófehér bunda. A szülei meglepték egy olyan kutyával, amire ő vágyott. Luna táncolt örömeiben, de meg kellett ígérje a szüleinek, hogy vigyázni fog rá, etetni és sétáltatni fogja.

Másnap vettek neki kicsi kutyaágyat és sok játékot, hogy ne unatkozzon, amikor egyedül marad otthon. Közben Betty, mert ezt a nevet kapta a kiskutya, megbarátkozott a pöttyös cicával is és együtt hancúroznak, játszanak az udvaron.

Luna betartotta a szavát, vigyázott rá, és mindennap sietett haza az iskolából, hogy játszhasson Bettyvel, és mikor eljön az este alig várják, hogy összebújjanak az ágyban.

Azóta is jó barátok maradtak és vigyáznak egymásra.

Nagy Evelyn, IV. Hagyományos osztály

Mit jelent? Kutyás szólások:

 Egyik kutya, másik eb.

Egyformák.

Különbözőek.

 Amelyik kutya ugat, az nem harap.

Az ugatók kutya nem harapnak.

Hangos ember nem ártalmas.

 Belejött, mint kiskutya az ugatsba.

Sokat fejlődött.

Ugatók kutya lett belőle.

 Ebcsont beforr.

Meggyógyul a kutya lába.

Hamar begyógyul a seb.

 Kutyából nem lesz szalonna.

Kutyából csak sonkát lehet csinálni.

Nem várható változás tőle.

AZ ISKOLAI PÓK-MÓKUS

Volt egyszer egy fiú, Petike, és a Bartók Béla líceumba járt. Nagyon szerette a szüneteket, és mindig mikor talált egy bogarat, akkor jól megnézte.

Egyszer a legjobb barátja iskolába érkezett. Játsoztak együtt, amíg kész volt a szünet. A következő óra román volt, ahol egész órán pókokról beszéltek. A következő szünetben kimentek, és kerestek mindenféle pókokat. Találtak is egy mérgező pókot, és gyorsan értesítették a tanító nénit.

- Tanító néni, találtunk egy mérgező pókot! - mondta Petike.

- Jaj, gyerekek, és mit csináltatok vele? - kérdezte.

- Hát semmit, ott hagytuk. - szölt közbe Petike barátja.

Délután lett és kimentek játszani a hátsó udvarra. Ott találtak egy mókust egy fa odvában. Előkészítő osztályosok lévén, nem voltak a legokosabbak, és odavitték a mókust a mérgező pókhoz, majd otthagyták. Nem lett jó vége, mert a pók és a mókus egy pók-mókussá változtak.

Petike nagyon meglepődött az iskola végeztével mikor meglátta a pók-mókust, és otthon elmesélt mindent anyukájának.

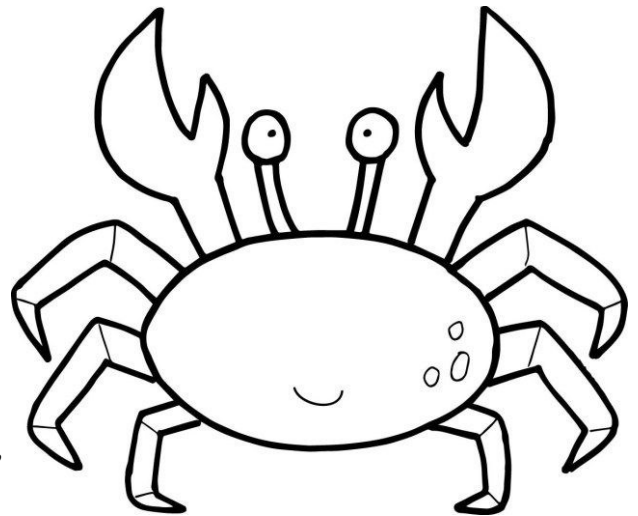
Mányi Tímea, II. Hagyományos osztály

A rák meg az öreg tó

Egyszer a közismert tavirák riporter eldöntötte, hogy meglátogatja a nagyon öreg Budzsurugi tavat. Ezt a tavat, senki nem ismeri a Föld nyolc milliárd lakosa közül. Sokak szerint nem is létezik. Nem csoda, hogy híres volt a rákriporter, mivel ellátogatott már a Földközi - tengerhez, a Fekete - tengerhez, a Vörös - tengerhez, az Atlanti - Óceánhoz, a Csendes - óceánhoz. Folyókához is ellátogatott, mint például a Maros, az Olt, a Duna, a

Tisza, a Nílus. Így hát el is indult a Budzsurugi tóhoz. Meg is érkezett. Az első kérdése az volt:

- Hány éves maga?
- Hjjjjjj, ha Ádám és Éva itt élt volna, ismertem volna őket. Kérdezzen valami normálisat!
- Vannak olyanok akik szemetelnek?
- Hát hogyan lennének.
- Vannak ismerősei?
- Hát hogyan lennének?
- Vannak barátai?
- Egy tónak legyenek barátai?
- Miért nincsenek barátai?
- Mert az emberek csak jönnek-mennek, nem értik a nyelvemet.
- Ennyi kérdés elég volt, köszönöm, hogy itt lehettem. Remélem, még találkozunk.

Viszont látásra!

Így a rákriporter hazament, és gondolkodott, hogy kihez menjen elkövetkezőre.

Molnos Abigél, II. Hagyományos osztály

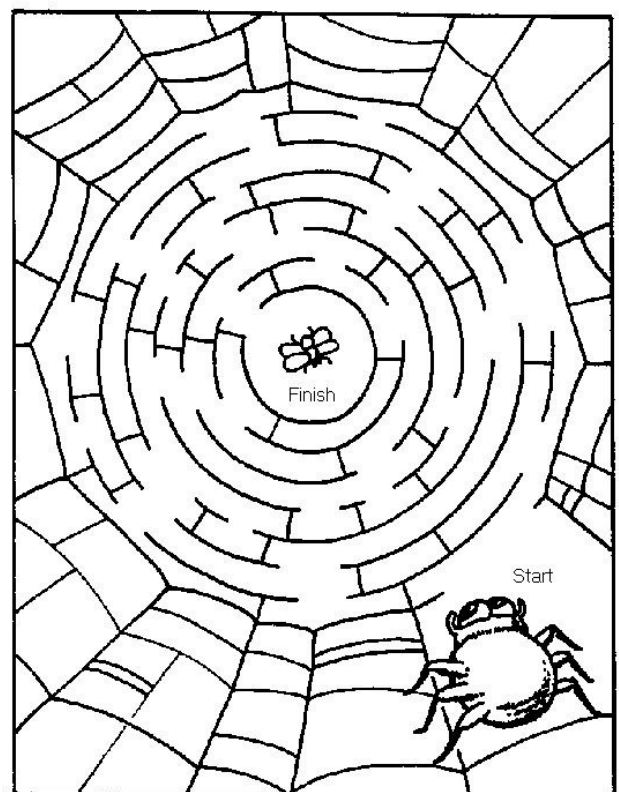
A látszat néha csal

Volt egyszer egy varrónő, akinek az volt a különlegessége, hogy csak selyemből varrt. Az emberek azt hitték, hogy folyton mogorva, mivel mindig szomorú volt és feketében járt. De ő csak azért volt bánatos, mert elátkozta egy gonosz fekete macska. Minden ruhája egyikét viselet után szétbomlott.

Egy napon észrevett a szoba sarkában egy pókot. Ettől fogva a pók segített a varrónőnek megerősíteni minden egyes ruhát a pókhálójával. Amikor nem bomlott szét a ruha, akkor az átok megtört. A varrónőnek most már sok-sok barátja lett.

Boldogan élt pók barátjával, amíg meg nem halt.

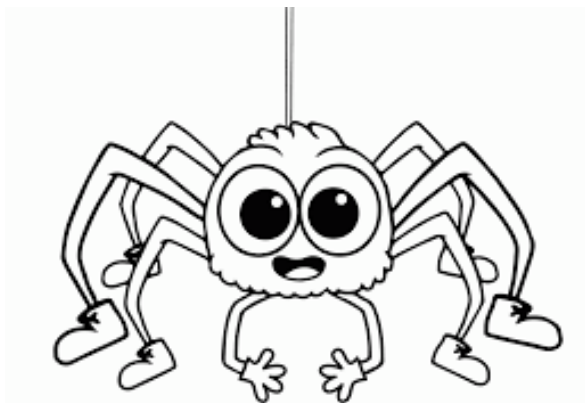
Kovács Linda, II. Hagyományos osztály

Versek

Az iskola pókjai

Pókok, pókok, mit csináltok?
Hol vagytok az iskolában?
Titeket kereslek egyfolytában.
Értetek jöttem, játszani,
mulatni és mindenfélét csinálni.

Jó veletek mulatni, mint a
kutyával és a macskával,
Örülünk, hogy itt vagytok,
Iskolának is szövitek hálótok.

Balog Szintia Henrietta, II. Hagyományos osztály

Kicsi, kicsi egérke,
Gyere hozzám ebédre,
Sós víz és sajtos kenyér,
Gyere gyorsan, mert már a macskám elér.

Vancea Sara, II.Hagyományos osztály

Cukorka, cukorka,
Minden gyerek nagy álma.
Nagyon finom, nagyon színes,
Egyet fizetsz, kettőt vihetsz.
Epres, mentás, citromos,
Ettől leszel ragacsos.
Ja, és még valami,
A szülőknek nem kell tudni.
Cukorka, cukorka,
Nem lehet megunni.

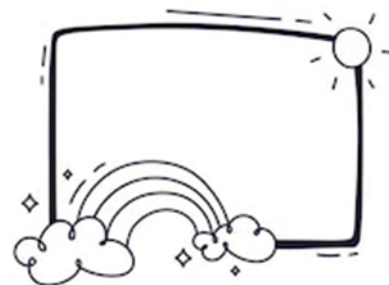
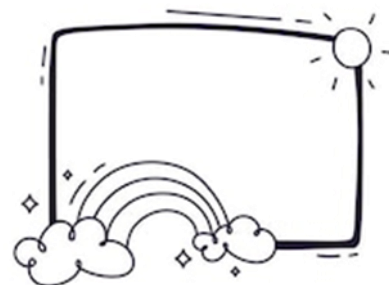

Jula Eduárd, IV.hagyományos osztály

A II. Lépésről lépésre osztály nyári bakancslistája

- Sátorozni
- Kavicsot festeni
- Madárdalokat hallgatni az erdőben
- Állatkertbe menni
- Mezítláb futni a fűben
- Futni a Timotion-on
- Autóbusszal utazni
- Minden nap egy mesét elolvasni
- Virágok illatát szagolni a réten
- Növényeket ültetni és gondozni
- Uzodába, strandra menni
- New Yorkba menni a nagyival
- Felhők formáját találgatni
- Hegyet mászni
- Ellátogatni Székelyföldre
- Madárlesen részt venni
- Cseresznyét szedni
- Kínába menni
- Rollerezni, biciklizni, táncolni
- Mesét, verset írni
- Bőrig ázni a nyári esőben
- Ugrókötelezni, trambulinozni
- Fagyizni a családdal
- Meglepetést szerezni valakinek

*Gyűjts te is nyári
élményeket! Írd le őket
ezekbe a keretekbe!*

Vásári kikiáltók

Erre, erre, friss alma,
a kertből van, friss és olcsó!
Fél áron van, egyet
Veszel, kettőt kapsz!
Szedje, néném, bele a kosárba!
De gyorsan, mielőtt el nem fogy!

Ciser Márk, IV. hagyományos osztály

NYÁRI BEJÁRÓTÁBOROK

Június 19–23. között:

Ablak az élővilágra

Korosztály: I–IV. osztály

Programvezetők: *Tóth Kinga, Kása Melinda*

Román kommunikációs tábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Crepelca-Kovács Beatrix, Găurean Krisztina*

Június 26–30. között:

Zöld alkotótábor

Korosztály: I–IV. osztály

Programvezetők: *Nüszl Erzsébet, Vinczeffy Kinga*

Angoltábor

Korosztály: III–IV. osztály

Programvezetők: *Vajna Gabriella, Crăciun-Baja Emőke*

Így tedd rá! tábor

Célcsoport: a csoport tagjai

Programvezetők: *Szabó Angéla, Zombori Judit, Török Edit*

Július 3–7. között:

Mesetábor

Korosztály: II–IV. osztály

Programvezetők: *Băruță Kriszta, Molnos Ildikó*

Cserkészettel ismerkedő tábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Varga Ildikó, Boros Emília*

Úszó- és barantatábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Borbély Anita (úszóedző), Benedek Márk, Szabó Csilla*

Alkotótábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Găurean Krisztina, Bíró Szeréna, Major Gabriella*

Július 10–14. között:

Görkorcsolya- és kézművesség tábor

Célcsoport: görkorizó elemis diákok

Programvezetők: *Mureșan Noémi, Adorjányi Borbála, Apró Julianna*

Július 17–21. között:

Úszó- és főzőtábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Borbély Anita (úszóedző), Kovács Csilla, Debreczeni Cintia*

Varrótábor balettórakkal

Korosztály: I–IV. osztályos lányok

Programvezetők: *Kása Melinda, Adorjányi Borbála, Diana Dindelegan (balett-tanár)*

Román nyelvű mesetábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Gál Anna-Mária, Anka Ramóna*

Szerkesztők:

Bakos Ágnes-Mónika, Kasza Gabriella
Tördelés: Orosz Katalin

Címünk:

Bv. General Dragalina 11A
300181 Temesvár

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenését támogatja:

